

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Graven er tom. Jesus lever!

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 20:11-18.

Da sabbaten var til ende, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende oljer for å gå og salve Jesus (jf Joh 19:25). Meget tidlig den første dag i uken kom de til graven, da solen gikk opp. De sa til hverandre: "Hvem skal rulle steinen bort fra gravåpningen for oss?" (Mark 16:3). Den var nemlig meget stor. Likevel gikk de videre. Da de kom fram, fikk de se at steinen var rullet bort. Soldatene lå på bakken, som døde (Matt 28:4). Da de kom inn i graven, så de en av englene sitte der på høyre side, kledd i en hvit, lang kjortel, og de ble forferdet. Men han sier til dem: "Frykt ikke! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er oppstått, han er ikke her! Se, der er stedet hvor de la ham." (Mark 16:6). Engelen ba dem si ifra til disiplene. De gikk av sted og fortalte det til dem: Soldater lå som døde på bakken... Steinen var rullet bort... En engel, kledd i en hvit, lang kjortel... Graven er tom... En engel forteller at Jesus lever...

Disiplene syntes dette var løst snakk, og de trodde dem ikke. Men to av dem løp likevel til graven, med Maria Magdalena. Grava er tom! Ingen kan si noe annet. Men hva betyr det?

Johannes var den første som kom fram, av de tre (Joh 20:3-5). Straks han fikk høre det glade budskapet fra engelen, løp han alt han maktet. Peter kom etter, og Maria Magdalena etter hvert. Han ønsket å tro det. Han elsket Jesus. Av disiplene, er Johannes nærmest Jesus. Han var der i yppersteprestens forgård, mens Jesus sto i harde forhør under falske anklager. Han var der ved foten av korset. Han så ham dø. Han hadde tatt hånd om Maria, Jesu mor, slik Jesus ba ham gjøre. Han sprang raskere enn Peter, men når han kommer til graven, går han ikke inn. Han kikker inn og ser noe av det Maria Magdalena fortalte. Men han blir stående på utsiden. Kan hende han måtte få kontroll over pulsen? Kanskje han var litt redd, for kanskje Maria Magdalena tok feil, at Jesu legeme bare var flyttet til en annen del av graven? Han så Jesus bli ødelagt av tortur og slaktet på korset. Det var ikke et syn han savnet særlig. Og hva om soldatene kom tilbake mens han var der inne i grava? Var det hele en romersk "disippel-felle"?

Peter kom nå etter, og han gikk inn i graven. Han så det Maria Magdalena fortalte: Linklærne som lå der som om Jesus hadde gått rett igjennom dem, og at svetteduken, som hadde vært på hodet hans, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt sammen på et sted for seg selv.

Nå gikk også Johannes inn. Han så det samme som Peter, men reagerte annerledes. Johannes "så og trodde". Peter gikk hjem, "og undret seg over det som var skjedd" (Luk 24:12).

Den tomme grava var ikke bevis nok for Peter. Johannes hadde nok med den tomme grava og Guds løftesord, profetiene (Joh 20:10). Jesus hadde forutsagt sin død. Og døde. Jesus hadde forutsagt sin oppstandelse. Og nå er grava tom. Det er nok for Johannes. Han fant, med Guds ord, troen i den tomme grava. Jesus sier om slike som Johannes: "Salige

er de som ikke ser, og likevel tror." (Joh 20.29b).

Peter var ikke så rask som Johannes. Kan hende fordi Johannes var yngre? Kanskje var det årene som fisker som hadde satt slipt knær og rygg og tatt farta fra ham? Eller var han redd for det som ville møte ham ved grava? Han var ikke så redd soldatene. Han hadde jo slått øret av en av dem i Getsemane da de ville ta Jesus fra ham. Petter ville se Jesus, men en del av ham var usikker på om Jesus ville se ham. Siste gang de så hverandre i øynene, var rett etter at Peter hadde fornektet Ham. Om Jesus lever, må Peter stå ansikt til ansikt med sitt svik og den han sviktet. Det sleit i ham. Han ville virkelig at Jesus skulle leve, men han viste ikke om han var i stand til å stå overfor Ham.

Kan hende det er en og annen som Peter her i dag? Du vil tro, men du har bare så mye historie som er vondt å ta fram for Ham. Du har så dype sår som stinker av svik og nederlag at det er nærmest umulig for deg å tenke at Jesus vil ha deg i sin nærhet. Det blir vanskelig å tro at Jesu oppstandelsen kan ta bort byrden av dine dager og netter. Forsøk å lytte til hva Johannes skriver: "Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet." (1Joh 1:9).

Peter fant nok i graven til å forstå at NOE hadde skjedd. Han undret seg, men vil ha mer bevis for å bøye seg for det glade budskapet. Så gjorde Peter en av de dumme tingene i hele sitt liv: Han gikk hjem til seg selv (Joh 20:10). Du finner ikke tro på Jesus hjemme hos deg selv... Dersom Peter hadde blitt ved grava bare litt til, ville troen kommet i møte med Jesus. Men Peter fant ikke tid til å bli lenge nok ved den tomme grava.

Mange mennesker taper troen, bare fordi de ikke blir lenge nok ved Bibelske sannheter. De graver ikke dypt i Guds ord. De bruker ikke mye tid med Guds folk. De snakker ikke særlig med Gud i bønn. Heller mot og bort fra. Flere bryter av fellesskapet med dem som tror, avslutter bønner og legger bort løftesordet like før underet møter dem. Og de mister det. Som Peter, forstår de ikke Guds ord og forlater den tomme grava før de finner troen.

Maria Magdalena ble stående utenfor grava og gråte etter at Johannes og Peter var gått. Som hun nå gråt, bøyde hun seg og så inn i graven. Da får hun se to engler i skinnende hvite klær, som sitter der hvor Jesu legeme hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. De sier til henne: "Kvinne, hvorfor gråter du?" Hun sier til dem: "De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!"

- **Forløselse.** Da hun første gangen møtte Jesus, var hun bundet av sju onde ånder. Jesus drev dem ut.
- **Fred.** Tenk deg å ha sju stykker som stadig krever deg for et oppdrag du ikke vil utføre, som drar deg i en retning du ikke vil gå. Når Jesus forløste Maria, fant hun fred og konsentrasjon om Guds verdier og Hans vei for hennes.
- **Forlatelse for synd.** Jesus forløste henne fra syndens makt, stilte hennes sinn til Gud og gav henne forlatelse for syndens skyld. Hun fikk erfare det Johannes skriver: "Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet." (1Joh 1:9).
- **En hensikt å leve for.** Maria valgte å følge Jesus, mens Han levde. Hun trodde på Ham og det Han gjorde. Hva er meningen med livet om ikke Jesus er midt i det?
- **Ledelse.** Maria var fortapt uten Jesus. Hans liv gav henne ikke bare mening, men også retning. Nå som Han var borte, var hun rådvill.

Alle trenger vi noe å tro på, en vei å gå og et mål å nå. Maria Magdalena mista mye av målet, veien og framtidstroen ved grava. Hun hadde ikke en gang en død Jesus igjen. Men så skjer underet: "Da hun hadde sagt dette, snudde hun seg og så Jesus stå der. Men hun visste ikke at det var Jesus. Jesus sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var hagevokteren, og sa til ham: Herre, dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har lagt ham, så vil jeg ta ham! Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun seg og sier til ham på hebraisk: Rabbuni! Det betyr Mester. Jesus sier til henne: Rør ikke ved meg! For ennå er jeg ikke faret opp til Faderen! Men gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til min Far og deres Far, min Gud og deres Gud. Maria Magdalena kommer og forteller disiplene: Jeg har sett Herren! Og hun fortalte dette som han hadde sagt til henne." (Joh 20:14-18).

"Jeg har sett Herren!" Maria Magdalena ville virkelig se Herren. Så sterkt at hun gikk helt nærmere selv om folket forbannet Ham og soldatene slaktet Ham. Hun ville se Ham, selv om Han ble knust for hennes øyne. Selv når Han var død og Josef fra Arimatea og Nikodemus tok ham ned og la Ham i grava i hagen, så var hun der. Og selv når de rullet den store steinen for og satte Keiserens segl over og romerske soldater utenfor, så var hun der. Hun satt rett imot graven (Matt 27:61). Det eneste som fikk henne til å bryte blikket, var Sabbaten. Men så snart Sabbaten var over, var hun der igjen. For å se Herren. Maria Magdalena hungret og tørstet etter Den rettferdige. Og ble møtt og mett: "Jeg har sett Herren" (jf Matt 5:6).

Du og jeg er som en av disse tre menneskene ved den tomme grava. Alle tre var fortalt det glade budskapet fra himmelen: Grava er tom. Jesus lever! Alle fikk se den samme tomme grava. Men de reagerte forskjellig.

Kan hende du er som **Johannes** som ser den tomme grava i lyset fra Guds ord, og tror. Jesus sier at dere er salige. Det betyr at dere vil leve med Ham i all evighet.

Kan hende du er som **Peter** som ser den tomme grava og vet hva du vil tro. Det er noe som har skjedd og det gjør noe med deg. Men du vet ikke helt hva det vil bety for deg. Det er bare en måte å finne ut av det: Bli ved den tomme grava til lyset fra Guds ord får vise deg Jesus og hva Han tenker om deg og ditt liv. Han har høye tanker for deg, fredstanker og ikke tanker til ulykke. Han vil gi deg framtid og håp! Bruk bønner og bli i fellesskapet av dem som tror til du møter Ham som var død, men lever.

Kan hende du er som **Maria Magdalena** som ser den tomme grava og hvilken forandring det utgjør i menneskers liv. Men du har en hunger etter Han som skaper forandringen, mer enn forandringen i seg selv. Hun ville se Jesus, mer enn hva Jesus kan gjøre for henne: Forløsning. Fred. Forlatelse for synden. Hensikt. Ledelse.

Er du klar for å bøye deg for Bibelens fakta: Grava er tom. Jesus lever! Så vær frimodig, kom til korset og vi vil be for deg. Om ikke, bli i nærheten. Søk Ham og Han vil la seg finne av deg. Har du funnet troen ved den tomme grava, så del den!